

TARYBOS DIREKTYVA 2008/9/EB

2008 m. vasario 12 d.

nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 93 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Įgyvendinimo taisyklės, išdėstytos 1979 m. gruodžio 6 d. Tarybos direktyvoje 79/1072/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų suderinimo – Pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę šalies teritorijoje, tvarka ⁽³⁾, sukelia didelių sunkumų tiek valstybių narių administracinėms institucijoms, tiek įmonėms.

(2) Toje direktyvoje nustatyta tvarka turėtų būti iš dalies pakeista atsižvelgiant į laikotarpį, per kurį įmonėms pranešama apie sprendimus dėl prašymų grąžinti PVM. Tuo pat metu turėtų būti nustatyta, kad įmonės taip pat privalo pateikti atsakymus per nustatytus laikotarpius. Be to, tvarka turėtų būti supaprastinta ir modernizuota, suteikiant galimybę naudoti šiuolaikines technologijas.

(3) Taikant naują tvarką turėtų pagerėti įmonių padėtis, kadangi valstybės narės turi mokėti delspinigius, jei PVM grąžinamas pavėluotai, ir bus sustiprinta įmonių teisė apskųsti.

(4) Siekiant, kad tekstas būtų aiškesnis ir geriau suprantamas, į šią direktyvą dabar reikėtų įtraukti anksčiau 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvoje 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽⁴⁾ numatytas nuostatas dėl Direktyvos 79/1072/EEB taikymo.

(5) Kadangi šios direktyvos tikslų valstybės narės deramai pasiekti negali, o dėl veiksmų masto juos galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones vadovaudamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatytu subsidiarumo principu. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.

(6) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽⁵⁾ 34 punktą, valstybės narės raginamos savo ir Bendrijos interesais parengti lenteles, kurios kuo geriau atspindėtų direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikimą, ir viešai jas paskelbti.

(7) Todėl siekiant aiškumo, Direktyva 79/1072/EEB turėtų būti panaikinta atsižvelgiant į būtiną pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktais prašymais grąžinti PVM,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje nustatomos Direktyvos 2006/112/EB 170 straipsnyje numatyto pridėtinės vertės mokesčio (PVM) grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje ir kurie atitinka 3 straipsnyje nustatytas sąlygas, išsamios taisyklės.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje vartojamos tokios sąvokų apibrėžtys:

1) PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo – apmokestinamasis asmuo pagal Direktyvos 2006/112/EB 9 straipsnio 1 dalies nuostatas, neįsisteigęs PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o įsisteigęs kitos valstybės narės teritorijoje;

⁽¹⁾ OL C 285 E, 2006 11 22, p. 122.

⁽²⁾ OL C 28, 2006 2 3, p. 86.

⁽³⁾ OL L 331, 1979 12 27, p. 11. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2006/98/EB (OL L 363, 2006 12 20, p. 129).

⁽⁴⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/75/EB (OL L 346, 2007 12 29, p. 13).

⁽⁵⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

- 2) PMV grąžinanti valstybė narė – valstybė narė, kurioje buvo apskaičiuotas pridėtinės vertės mokestis PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes;
- 3) PVM grąžinimo laikotarpis – 16 straipsnyje minimas laikotarpis, kurį apima prašymas grąžinti PVM;
- 4) prašymas grąžinti PVM – prašymas grąžinti PVM, kuris PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui buvo apskaičiuotas PVM grąžinančioje valstybėje narėje už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes;
- 5) pareiškėjas – PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, kuris pateikia prašymą grąžinti PVM.

3 straipsnis

Ši direktyva taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui, kuris atitinka šias sąlygas:

- a) per PVM grąžinimo laikotarpį PVM grąžinančioje valstybėje narėje jis neturėjo savo ekonominės veiklos vykdymo vietos arba nuolatinio padalinio, iš kurių vykdė verslo sandorius, arba, nesant tokios vietos arba nuolatinio padalinio, neturėjo nuolatinės arba įprastos gyvenamosios vietos;
- b) per PVM grąžinimo laikotarpį jis netiekė prekių ar neteikė paslaugų, kurios būtų laikomos tiekiamomis ar teikiamomis PVM grąžinančioje valstybėje narėje, išskyrus šiuos sandorius:
 - i) transporto ir susijusių papildomų paslaugų, neapmokestinamų PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 arba 160 straipsnius, tiekimą;
 - ii) prekių tiekimą ir paslaugų teikimą asmeniui, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 194–197 straipsnius ir 199 straipsnį.

4 straipsnis

Ši direktyva netaikoma:

- a) PVM sumoms, kurios pagal PVM grąžinančios valstybės narės teisės aktus buvo neteisingai nurodytos sąskaitose faktūrose;

- b) sąskaitose faktūrose nurodytoms PVM sumoms už prekių tiekimą, kuris yra arba gali būti neapmokestinamas pagal Direktyvos 2006/112/EB 138 straipsnį arba 146 straipsnio 1 dalies b punktą.

5 straipsnis

Kiekviena valstybė narė PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui grąžina PVM, apskaičiuotą už kitų apmokestinamųjų asmenų toje valstybėje narėje jam tiekias prekes ar suteiktas paslaugas arba už į tą valstybę narę importuotas prekes, jeigu tos prekės ir paslaugos naudojamos atliekant šiuos sandorius:

- a) Direktyvos 2006/112/EB 169 straipsnio a ir b punktuose nurodytus sandorius;
- b) sandorius su asmeniu, kuriam tenka prievolė sumokėti PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 194–197 straipsnius ir 199 straipsnį, kaip taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje.

Nepažeidžiant 6 straipsnio, šioje direktyvoje teisė į pirkimo mokesčio grąžinimą nustatoma pagal Direktyvą 2006/112/EB, kaip taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje.

6 straipsnis

Kad atitiktų PVM grąžinimo reikalavimus PVM grąžinančioje valstybėje narėje, PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo turi vykdyti sandorius, suteikiančius teisę į atskaitą įsisteigimo valstybėje narėje.

Kai PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, vykdo toje valstybėje narėje teisę į atskaitą suteikiančius sandorius ir tokios teisės nesuteikiančius sandorius, PVM grąžinanti valstybė narė pagal 5 straipsnį gali grąžinti tik tą PVM dalį, kuri yra susijusi su pirmaisiais sandoriais pagal Direktyvos 2006/112/EB 173 straipsnį, kaip taikoma įsisteigimo valstybėje narėje.

7 straipsnis

PVM grąžinančioje valstybėje narėje neįsisteigęs apmokestinamasis asmuo, siekdamas susigrąžinti PVM PVM grąžinančioje valstybėje narėje, tai valstybei narei adresuota elektroninį prašymą grąžinti PVM ir pateikia jį valstybei narei, kurioje jis yra įsisteigęs, naudodamasis tos valstybės narės sukurtu elektroniniu portalu.

8 straipsnis

1. Prašyme grąžinti PVM pateikiama tokia informacija:

- a) pareiškėjo vardas, pavardė (pavadinimas) ir tikslus adresas;
- b) adresas susisiekti elektroninėmis priemonėmis;
- c) pareiškėjo veiklos, kuriai vykdyti įsigytos prekės ir paslaugos, aprašymas;
- d) PVM grąžinimo laikotarpis, kurį apima prašymas;
- e) pareiškėjo pareiškimas, kad per tą PVM grąžinimo laikotarpį jis netiekė prekių ir neteikė paslaugų, kurios būtų laikomos tiekiamomis ir teikiamomis PVM grąžinančioje valstybėje narėje, išskyrus 3 straipsnio b punkto i ir ii papunkčiuose nurodytus sandorius;
- f) pareiškėjo PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo kodas;
- g) banko sąskaitos duomenys, įskaitant IBAN ir BIC kodus.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos prašyme grąžinti PVM kiekvienos PVM grąžinančios valstybės narės ir kiekvienos sąskaitos faktūros arba importo dokumento atveju nurodomi šie duomenys:

- a) tiekėjo arba paslaugų teikėjo vardas ir pavardė (pavadinimas) ir tikslus adresas;
- b) išskyrus importo atvejį, tiekėjo arba paslaugų teikėjo PVM mokėtojo kodas arba mokesčių mokėtojo kodas, kurį suteikė PVM grąžinanti valstybė narė, laikydamosi Direktyvos 2006/112/EB 239 ir 240 straipsnių nuostatų;
- c) išskyrus importo atvejį, PVM grąžinančios valstybės narės kodo priešdėlis pagal Direktyvos 2006/112/EB 215 straipsnį;
- d) sąskaitos faktūros arba importo dokumento data ir numeris;
- e) apmokestinamoji vertė ir PVM suma, išreikšta PVM grąžinančios valstybės narės valiuta;
- f) pagal 5 straipsnį ir 6 straipsnio antrą dalį apskaičiuota atskaitomo PVM suma, išreikšta PVM grąžinančios valstybės narės valiuta;

g) kai taikoma – pagal 6 straipsnį apskaičiuota atskaitoma procentinė dalis;

h) įsigytų prekių ir paslaugų pobūdis, apibūdintas naudojant 9 straipsnyje pateiktus kodus.

9 straipsnis

1. Prašyme grąžinti PVM įsigytų prekių ir paslaugų pobūdis yra apibūdinamas naudojant šiuos kodus:

- 1 = kuras;
- 2 = transporto priemonių nuoma;
- 3 = su transporto priemonėmis susijusios išlaidos (išskyrus prekes ir paslaugas, nurodytas pagal 1 ir 2 kodus);
- 4 = kelių rinkliavos ir naudojimosi keliais mokestis;
- 5 = kelionės išlaidos, pavyzdžiui, mokestis už taksi, mokestis už naudojimąsi viešuoju transportu;
- 6 = apgyvendinimas;
- 7 = maistas, gėrimai ir maitinimo paslaugos;
- 8 = leidimas patekti į mugės ir parodas;
- 9 = išlaidos prabangos prekėms, pramogoms ir pasilinksminiams;
- 10 = kita.

Jei naudojamas kodas 10, yra nurodomas patiektų prekių ir suteiktų paslaugų pobūdis.

2. PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas elektroninėmis priemonėmis pateiktų papildomą kodais išreikštą informaciją pagal kiekvieną 1 dalyje nurodytą kodą, jei ta informacija yra reikalinga dėl teisės į atskaitą pagal Direktyvą 2006/112/EB, kaip ji taikoma PVM grąžinančioje valstybėje narėje, apribojimų arba dėl atitinkamos nukrypti leidžiančios nuostatos, kuri PVM grąžinčiai valstybei narei suteikta pagal tos direktyvos 395 arba 396 straipsnius, įgyvendinimo.

10 straipsnis

Nepažeisdama nuostatos dėl prašymų pateikti informaciją pagal 20 straipsnį, PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas kartu su prašymu grąžinti PVM elektroninėmis priemonėmis pateiktų sąskaitos faktūros arba importo dokumento kopiją tais atvejais, kai sąskaitoje faktūroje arba importo dokumente nurodyta apmokestinamoji vertė yra 1 000 EUR ar daugiau arba lygiavertė suma nacionaline valiuta. Kai sąskaita faktūra išrašoma už kurą, ribinė vertė yra 250 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

11 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė gali reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų savo veiklos aprašymą naudodamas suderintus kodus, nustatytus pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1798/2003 ⁽¹⁾ 34a straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

12 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė gali nustatyti, kurią kalbą ar kalbas naudoja pareiškėjas, teikdamas informaciją prašyme grąžinti PVM arba teikdamas galimą papildomą informaciją.

13 straipsnis

Jeigu pateikus prašymą grąžinti PVM, atskaitoma dalis patikslinama pagal Direktyvos 2006/112/EB 175 straipsnį, pareiškėjas patikslina sumą, dėl kurios buvo pateiktas prašymas arba kuri jau buvo grąžinta.

Patikslinimas atliekamas prašyme grąžinti PVM per kalendorinius metus, einančius po atitinkamo PVM grąžinimo laikotarpio, arba, jeigu pareiškėjas tais kalendoriniais metais nepateikia prašymų grąžinti PVM, pateikiama atskira deklaracija naudojantis įsisteigimo valstybės narės sukurtu elektroniniu portalu.

14 straipsnis

1. Prašymas grąžinti PVM apima:

a) prekių ar paslaugų pirkimą, už kurį sąskaita faktūra buvo išrašyta PVM grąžinimo laikotarpiu, jeigu prievolė apskaičiuoti PVM atsirado prieš išrašant sąskaitą faktūrą arba jos išrašymo metu, arba kurių atžvilgiu prievolė apskaičiuoti PVM atsirado PVM grąžinimo laikotarpiu, jeigu už tą pirkimą sąskaita faktūra buvo išrašyta prieš atsirandant prievolei apskaičiuoti mokesčių;

b) prekių importą PVM grąžinimo laikotarpiu.

2. Be 1 dalyje nurodytų sandorių prašymas grąžinti PVM gali apimti sąskaitas faktūras arba importo dokumentus, kurie

nebuvo įtraukti į ankstesnius prašymus grąžinti PVM ir yra susiję su sandoriais, įvykdytais per atitinkamus kalendorinius metus.

15 straipsnis

1. Prašymas grąžinti PVM pateikiamas įsisteigimo valstybei narei ne vėliau kaip iki kalendorinių metų, einančių po PVM grąžinimo laikotarpio, rugsėjo mėn. 30 d. Prašymas laikomas pateiktu tik tuo atveju, jeigu pareiškėjas įrašė visą informaciją, kurios reikalaujama pagal 8, 9 ir 11 straipsnius.

2. Įsisteigimo valstybė narė nedelsdama siunčia pareiškėjui elektroninį prašymo gavimo patvirtinimą.

16 straipsnis

PVM grąžinimo laikotarpis neturi būti ilgesnis nei vieneri kalendoriniai metai ar trumpesnis nei trys kalendoriniai mėnesiai. Tačiau prašymai grąžinti PVM gali apimti ir trumpesnę nei trijų mėnesių laikotarpį, jeigu tas laikotarpis yra kalendorinių metų likutis.

17 straipsnis

Jeigu prašymas grąžinti PVM apima trumpesnę nei vienerių kalendorinių metų, bet ne trumpesnę nei trijų mėnesių PVM grąžinimo laikotarpį, prašomo grąžinti PVM suma negali būti mažesnė nei 400 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

Jeigu prašymas grąžinti PVM apima kalendorinių metų arba likusį kalendorinių metų PVM grąžinimo laikotarpį, PVM suma negali būti mažesnė nei 50 EUR arba lygiavertė suma nacionaline valiuta.

18 straipsnis

1. Įsisteigimo valstybė narė neperduoda prašymo PVM grąžinamajai valstybei narei, kai PVM grąžinimo laikotarpiu pareiškėjui įsisteigimo valstybėje narėje taikoma bent viena šių sąlygų:

a) jis nėra apmokestinamasis asmuo PVM tikslais;

b) jis tiekia tik tas prekes ir teikia tik tas paslaugas, kurios yra neapmokestinamos nesuteikiant teisės atskaityti anksčiau sumokėto PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 132, 135, 136, 371, 374–377 straipsnius, 378 straipsnio 2 dalies a punktą, 379 straipsnio 2 dalį arba 380–390 straipsnius arba pagal 2005 m. Stojimo akto nuostatas, kuriose numatomas identiškas neapmokestinimas PVM;

c) jam taikomas smulkaus verslo įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM, numatytas Direktyvos 2006/112/EB 284, 285, 268 ir 287 straipsniuose;

⁽¹⁾ OL L 264, 2003 10 15, p. 1.

d) jam taikoma ūkininkams skirta bendra vienodo tarifo schema, numatyta Direktyvos 2006/112/EB 296–305 straipsniuose.

2. Įsisteigimo valstybė narė elektroninėmis priemonėmis praneša pareiškėjui apie savo sprendimą, priimtą pagal 1 dalį.

19 straipsnis

1. PVM grąžinanti valstybė narė elektroninėmis priemonėmis nedelsdama praneša pareiškėjui prašymo gavimo datą.

2. PVM grąžinanti valstybė narė apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjui praneša per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai ta valstybė narė gavo prašymą.

20 straipsnis

1. Kai PVM grąžinanti valstybė narė mano, kad ji neturi visos reikalingos informacijos, kuria remdamasi ji priimtų sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies, naudodamasi elektroninėmis priemonėmis, ji gali paprašyti visų pirma pareiškėjo arba įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti papildomą informaciją per 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą keturių mėnesių laikotarpį. Kai papildomos informacijos prašoma ne iš pareiškėjo ar valstybės narės kompetentingos institucijos, prašymas elektroninėmis priemonėmis teikiamas tik tuo atveju, jeigu prašymo gavėjas gali naudotis tokiomis priemonėmis.

Prireikus PVM grąžinanti valstybė narė gali paprašyti daugiau papildomos informacijos.

Pagal šią dalį paprašyta pateikti informacija gali apimti atitinkamos sąskaitos faktūros arba importo dokumento originalo arba kopijos pateikimą tais atvejais, kai PVM grąžinanti valstybė narė pagrįstai abejoja dėl atitinkamo prašymo pagrįstumo ar tikslumo. Tokiu atveju 10 straipsnyje nurodytos ribinės vertės netaikomos.

2. Pagal 1 dalį prašoma informacija PVM grąžinančiai valstybei narei yra pateikiama per mėnesį nuo tos dienos, kai tą prašymą gauna asmuo, kuriam jis yra adresuotas.

21 straipsnis

PVM grąžinančiai valstybei narei prašant papildomos informacijos, ji apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjui praneša per du mėnesius nuo prašomos informacijos gavimo dienos arba, jeigu ji negavo atsakymo į savo prašymą, – per du mėnesius nuo 20 straipsnio 2 dalyje nustatyto termino pabaigos. Tačiau laikotarpis, per kurį ji gali priimti sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies, niekada nėra trumpesnis nei šeši mėnesiai nuo tos dienos, kai PVM grąžinanti valstybė narė gauna prašymą.

PVM grąžinančiai valstybei narei prašant daugiau papildomos informacijos, ji apie savo sprendimą dėl viso prašymo grąžinti PVM ar jo dalies pareiškėjui praneša per aštuonis mėnesius nuo tos dienos, kai ta valstybė narė gauna prašymą.

22 straipsnis

1. Jeigu prašymas grąžinti PVM patenkinamas, PVM grąžinanti valstybė narė grąžina patvirtintą sumą ne vėliau kaip per 10 darbo dienų nuo 19 straipsnio 2 dalyje nurodyto termino pabaigos arba, jeigu buvo prašyta papildomos arba daugiau papildomos informacijos, nuo 21 straipsnyje nurodytų terminų pabaigos.

2. PVM grąžinamas PVM grąžinančioje valstybėje narėje arba, pareiškėjo prašymu, bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Pastaruoju atveju visus banko mokesčius už lėšų pervedimą PVM grąžinanti valstybė narė išskaito iš pareiškėjui grąžinamos sumos.

23 straipsnis

1. Jeigu prašymas grąžinti PVM visiškai arba iš dalies atmestas, PVM grąžinanti valstybė narė kartu su sprendimu pareiškėjui praneša atmetimo priežastis.

2. Skundus dėl sprendimų atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjas PVM grąžinančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms gali pateikti tokia forma ir laikydamasis tokių pateikimo terminų, kokie yra nustatyti toje valstybėje įsisteigusių asmenų prašymams grąžinti PVM.

Jeigu pagal PVM grąžinančios valstybės narės teisę tai, kad per šioje direktyvoje nurodytus terminus nebuvo priimtas sprendimas dėl prašymo grąžinti PVM, nelaikoma prašymo patenkiniu arba atmetimu, pareiškėjas turi turėti tokią pačią galimybę naudotis visomis administracinėmis ir teisminėmis procedūromis, kuriomis tokioje situacijoje turėtų galimybę naudotis toje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys. Jei tokių procedūrų nėra, tai, kad sprendimas dėl prašymo grąžinti PVM nebuvo priimtas per minėtus terminus, reiškia, kad prašymas laikomas atmestu.

24 straipsnis

1. Jeigu mokestis grąžintas neteisėtu būdu ar neteisingai dėl kitų priežasčių, PVM grąžinančios valstybės narės kompetentinga institucija tiesiogiai imasi priemonių išieškoti nepagrįstai sumokėtas sumas ir skirtas baudas bei delspinigius, laikydamasi PVM grąžinančioje valstybėje narėje taikomos tvarkos, nepažeisdama nuostatų dėl abipusės pagalbos išieškant PVM.

2. Jeigu administracinė bauda arba delspinigiai buvo skirti, bet nesumokėti, PVM grąžinanti valstybė narė tokiam apmokestinamajam asmeniui gali sustabdyti tolesnį PVM, nevirsijant nesumokėtos sumos dydžio, grąžinimą.

25 straipsnis

PVM grąžinanti valstybė narė atsižvelgia į ankstesnio prašymo grąžinti PVM patikslinimą, atliktą pagal 13 straipsnį, sumažindama arba padidindama grąžinamą sumą arba, jei buvo pateikta atskira deklaracija, atskiru mokėjimu arba susigrąžinimu.

26 straipsnis

Jei PVM grąžinamas po paskutinės grąžinimui skirtos dienos, nurodytos 22 straipsnio 1 dalyje, delspinigius pareiškėjui PVM grąžinanti valstybė narė moka nuo PVM grąžinimo sumos, kuri turi būti išmokėta.

Jei pareiškėjas per nustatytą terminą PVM grąžinančiai valstybei narei nepateikia prašomos papildomos arba daugiau papildomos informacijos, pirma dalis yra netaikoma. Ji taip pat netaikoma tol, kol PVM grąžinanti valstybė narė gauna dokumentus, kuriuos reikia pateikti elektroninėmis priemonėmis pagal 10 straipsnį.

27 straipsnis

1. Delspinigiai skaičiuojami nuo dienos, einančios po paskutinės dienos, kai pagal 22 straipsnio 1 dalį turėjo būti grąžintas PVM, iki tos dienos, kai PVM yra faktiškai grąžinamas.

2. Delspinigių norma yra lygi delspinigių normai, taikomai grąžinant PVM apmokestinamiems asmenims, įsisteigusiems PVM grąžinančioje valstybėje narėje pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę.

Jeigu grąžinant PVM įsisteigusiems apmokestinamiems asmenims pagal nacionalinę teisę delspinigiai nemokami, mokėtini delspinigiai yra lygūs delspinigiams arba lygiaverčiam mokesčiui, kuriuos PVM grąžinanti valstybė narė taiko pavėluotiems apmokestinamųjų asmenų PVM mokėjimams.

28 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma po 2009 m. gruodžio 31 d. pateiktiems prašymams grąžinti PVM.

2. Nuo 2010 m. sausio 1 d. Direktyva 79/1072/EEB yra panaikinama. Tačiau jos nuostatos ir toliau taikomos iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktiems prašymams grąžinti PVM.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą, išskyrus iki 2010 m. sausio 1 d. pateiktų prašymų grąžinti PVM atžvilgiu.

29 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie yra būtini siekiant laikytis šios direktyvos ir įsigalioja nuo 2010 m. sausio 1 d. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Priimdamos tokias nuostatas, valstybės narės jose daro nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

30 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

31 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. BAJUK